

Передмова до першого видання.

ДО ЧИТАЧА.

Ця книжка має свою історію.

Зразу мені думалося подати коротенький нарис української граматики, позбирати всі цікавіші явища нашої мови, та, порівнявши їх із російською граматикою, пустити їх у світ невеличкою книжечкою. З такою думкою я надрукував у Раштаті в 1916. р. „*Коротку науку для коректорів*“, яка зробила свою прислугу, але — тепер ніде вже її не побудеш¹⁾.

Однак з часом плян поширився, і з нарису, яким мала бути ця граматика, виросла досить здорова книжка.

Що правда, це ще й тепер не *повна* граматика нашої мови. Та все ж таки вона містить у собі майже все те, що *поки-що* потрібне тим, що хочуть знати, як виглядає українська мова.

Ця граматика *ненаукова*. Не такі часи, щоб можна собі істи спокійно, обікласти ся зі всіх боків матеріялами та

¹⁾ Її двічі, не назвавши автора, передруковувало в 1917. р.: у Білій на Підляшшу й у Фрайштадті (в Австрії), оба рази під заголовком „*Коротенька українська правопись*.“ Та, нарешті, я сам сильно переробив її, спопуляризував, — книжечка призначена для полонених Українців, що вміють по московському писати — приспособив до теперішнього (урядового, т. зв. грінченківського) правопису, вживаного в Наддніпрянщині й видав під заголовком: Василь Верниволя „*Як стати по українському грамотним*“ — коротка українська правопись із додатком: „*Дещо з української граматики*“, Зальцведель, 1919. р. Книжечка вийшла накладом Української Військової Місії в Берліні.